

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

بسمه تعالی

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت:	۴۴۱.
رده بندی دیویی:	۱۲۸۴ ۷۸۱ ح ۶۱۶/۹۳۲
سرشناسه:	—
عنوان قراردادی:	
عنوان:	حل معما در آداب حدوث مرض و با
کاتب:	عبدالمرحوم شیرازی تاریخ کتابت:
محل نشر [به جا]	ناشر: [به نا] تاریخ نشر: ۱۲۸۴ ق.
صفحه شمار:	۲۶ ص. مصور ☐ درسی ☐ گراور یا افست ☐
زبان:	فارسی ابعاد: ۱۱۵۱۷ نوع خط: نستعلیق
روش تهیه:	وقفی ☐ اهدایی ☐ خریداری ☒ ارسالی ☐
توضیحات:	خریداری تاریخ ثبت: الف ۱۳۲۷
یادداشتها:	
موضوع (ها):	۱. و با . ۲. اسلام و پزشکی
شناسه (های) افزوده:	الف. شیرازی، عبدالمرحوم، کاتب . ب. عنبر
فهرستنگار:	تاریخ فهرستنگاری: ۸۹

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

۶۱۶/۹۲۲

۱۷۸۱ ح

کتابخانه آستان قدس

نوی

حل سما

اسم کتاب

مصنف

مؤلف

خطی شیخ شعلین ایران
چاپی

سال چاپ یا تحریر ۱۲۸۴ ق عدد اوراق ۱۶

جزء کتب طب شماره

شماره عمومی ۱۳۴۹۴ شماره قبض

واقتب آستان قدس تاریخ وقف ۱۳۲۷ هجری

طول ۱۷۰ عرض ۱۱ گنجینه

نمونه نوی ۴۴۱۰

۱۷۰
۱۱
۴۴۱۰

کتابخانه مرکزی آستان قدس

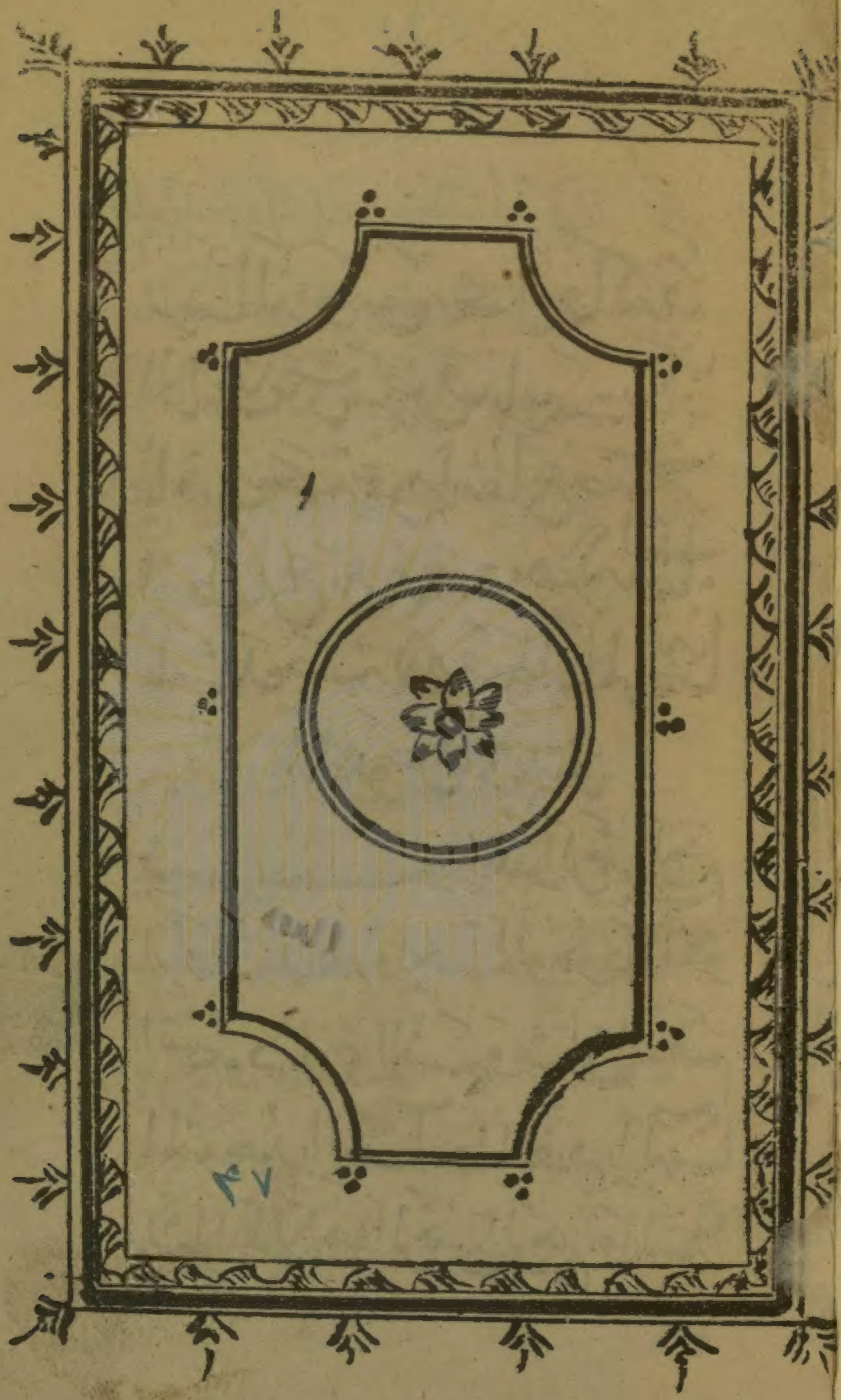

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

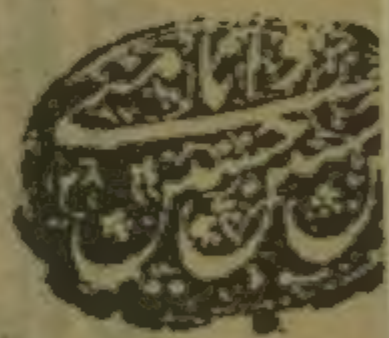
مصحافی
حسن فاضلخواه

رسالہ موسویٰ میں مجمل معما کرد
 اذاج حدیث مرضی باسمت نکار
 یافت بحکمہ عموم شفاع صویر
 انطباع پذیرفت هرکد طاب
 باشد حسبہ تدبیر و طلبا المرضا
 بلا عوض دای میشود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ وَاجِبُ الْوُجُودِ وَجِبِ
 السُّجُودِ بَارِئُ النَّسَمِ وَشَافِي السُّقَمِ
 الْمُتَوَحِّدُ بِالْبَقَاءِ وَالْمُقَرَّبُ بِالْبَهَاءِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَالسَّلَامُ

عَلَى مَلَأَكُنَا الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
 وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْأَعْلَى الْعَرْشِيِّ جَبَلُ اللَّهِ الْمُتَيْنِ وَشَفِيعِ
 الْمَذْنُبِينَ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ذِي قُوَّةٍ
 عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ
 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ وَلَقَدْ رَآهُ بِأَبْصَارِ
 الْأَنْفَالِ الْمُبِينِ مُخْتَمِدٍ رَسُولِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى نَفْسِهِ
 الْأَنْوَارُ وَوَصِيهِ الْأَطْهَارُ فَإِذَا رَأَوْهُ
 خَبَرُوا بِقَاتِلِ عَمْرٍو وَعَنَّا إِلَى شَيْءٍ
 شَرٍّ فَاسْمُ طُوبَى وَسَقَرٌ عَلَى خَيْرِ

الْبَشَرُ مَرَجٌ فَقَدْ كَفَرُوا عَلَى أَوْلَادِهِ
 الْمَعْصُومِينَ الطَّاهِرِينَ الَّذِينَ بِهِمْ قَمَحُ اللَّهِ
 وَبِهِمْ تَحْتَمِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 بَعْدَ حِينَ كَوْنِهِ حَكِيمٌ وَتَهْتَمُّ عَمْرَانِي
 يُونَانِي حَسْبُ خَادِمِ طَبَاعِ مُؤْمِنِينَ وَتَرَابِ شَرِيعِ
 مَسْلُومِينَ مَعْرُوفِ دُرْكَاهِ سُلْطَانِ وَمَشْعُوفِ
 بِالْطَّافِ خَاقَانِ پَرِوِشِ ضَمِيرِ طَبِيبِ
 تَحْرِيبِ وَتَدْبِيرِ كَارِزِ مَبُودِ بَاقِرِ طَائِلِ
 بَطْلِ مَبُوسِ بَقَرِ طَائِلِ وَارِایِ هُوشِ وَبَصْرِ حَكِيمِ
 بِاشِ حَقِ قَطْرِ كِه سَالِهَاتِ خِدْمَتِ بَزِزِ كَانِ
 مَلَّتِ وَچَا كِرَانِ دَوْلَتِ رَا بَرِایشِ نَفْسِ تَرَحُّمِ دَا
 دَرِایِامِ ظُورِ وَحدِ و شَا مَرِاضِ سَهْمَاكِ اَشْكَارِ دَا
 اَزْجَالِ سَهْمَا

از جان سست و در بالین مرضی نشسته هرگز غمها
 بر قهر ارجحان نداده بقدر وسع و امکان در علاج
 بکنان کوشیده ام و مطلقاً از علما و سادات
 و اشی صیقله بضمق معیشت مبتلای بودند حتی
 القه میکه معمول به اطباء است مطالبه نموده و اگر داد
 اند مکلفه ام و بر آنها متابعی کنم لا یبطلوا
 صدقاتکم بالمعروف و الا لانی منت نمیکردم
 بلکه هستنای دارم و حمد باری تعالی بکرم
 موفق فرمود و بوفیق بزرگ که بخدمت بندگان
 او عزت اسماء اشتغال دارم و شفای مرضای آنها
 بسی و اهنام من عطا میشود و مرا ابراهیم خردی و
 بحر به دنیوی کافی است اکنون بعضی از بزرگان

و تحقیقات خود را درین رساله مختصر که چهل معنی
 موسوم است میسکارم شاید ناظرین را مزید
 علم و تجربه گردد و رشته دست آمده باشد و بر
 اطباء حال و استقبال بزیادتی تجربه او را بیل
 فرمایند قطعه غرض نقشی است که زما باز ماند
 که هستی را نمی بینم بقای مکر صابحدلی روزی
 کند بر حال میکنان عام موسوم است طب سلف
 خلف و سایر طبقات خلق مقدر است که و با
 از عفونت هوا ظاهر میشود سمی در هوا حاصل
 شده از خلق و دماغ سرایت باندرون
 و موجب بملاکت میکند و در حال آنکه مکرر دیده
 است که در بهار و زمستان در مکانهای بسیار

با صفا بلکه در قلل جبال شامی این مرض عارض شده
 و جمعی را تلف کرده است این اعتقاد اول خطی است
 که دهن بجنبش مغشوش میکند و از معالجه باز میدارد
 و نمیکندارد و در صدد فهمیدن علت حدوث این
 مرض برآیند چون علت معلوم شود بر یک حکم حتمی
 آن سهل و آسان گردد و چنانچه احدی از اطباء
 معالجه این مرض را تحقیق ندانسته اند علتش بیان
 است که حدوث آنرا از عفونت هوا میدانند
 و چنین تصور میکنند که چیزی از خارج مخلوق
 و ماغ وارد میشود و آدمی را باین بلیه مبتلا میکند
 لاجرم خلق را امر بتفرقه میمانند و سفارش میکنند
 که در مکانهای نظیف مسکن گزینند و عطریات

استعمال نمایند و در مجموع محبت نمایند و در نزدیکی
از موت مذاکره کنید اَتَا مَرُوفُ النَّاسِ بَالِغَةُ
وَتَلْسُونَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ و این اشخاص را حال ندانستند
که هیچ مرضی از خارج وارد طبیعت و مزاج نمیشود
بلکه خود طبیعت و در احداث مرض مبادیه پدید میآید
از خارج وارد طبیعت نمیشود و مرض هم از خارج وارد
طبیعت نگردد و این هر دو حالت در باطن مزاج
بروز میکنند بواسطه استعدادی که در اجزاء طایفه
ظهور مینماید شعری خارج طبع مخالف شش چند
روزی بماند با هم خویش گردی زان چپ ارشد عاقل
جان شیرین برآید زان و بخصوصه مرض و بابو

غلظت

عقالت و احراق صفرائی افعه در مراره حادث میشود
گاهی بندرت عارض میگردد و اطباء عقالت میکنند
که این مرض باد است اسهال دیره و غیره هم میکند
او قاتی که شایع میشود و عموم هم می رساند محقق
خواهد بود و باد است عقالت شایع این مرض بود
اثر اجرام عنوی است که در غلبه طباع حریج
رطوبت از مراره شده او را فیلد و انود و بجمبت
با و عارض میشود چون قطره از آن وارد معده شود
بمچنانست که سرفه و اورد مزاج شده باشد
فورا موجب قی و اسهال خواهد شد مجموع رطوبت
غریزی را از عروق و اعصاب تمام بدن فاسد
نموده یعنی اسهال دفع نماید هرگاه به تحصیل در

معالجه بشود و آتش آید و بعد از آن صحت خواهد شد و
 اگر تاخیر در علاج شود ناچار قلب و کبد و دماغ ^{بیت} سر
 میکنند و بدن را از رطوبت غریزی خالی کرده عروق
 و اعصاب را خشک نماید و مورث هلاکت میشود
 و ما درین رساله علت نجومی انحراف از مختصر ابیان
 میکنیم و بگوئیم وجود اخلاط اربعه در امر چه که عبارت
 از بلغم و سودا و دم و صفرا هستند بواسطه غنا
 اربعه میباشند هر یک ازین چهار خلط ^{یعنی} متعلق
 دارد بلغم متعلق به غضب و دارد سودا
 متعلق به غضب خاکی است دم متعلق به غضب
 است صفرا متعلق به غضب آتش است و
 وجود حقیقت طبیعت عناصر اربعه در فوق و

سبب ستیاده میباشند و اثر کوکب در جهان
 محسوس و آشکار است و مطلقا حاجت تأمل و تفکر
 ندارد و از شدت ظهور اثر ایشانرا آباء سبقت
 و هر یک آنها متضمن اثرهای کلی میشوند که غلبه آنها
 الی حال احدی استند را کن نموده است و ستمانی
 در فوق مرئی و ملحوظ میشوند لغو و باطل ایجاد شده اند
 چنانچه در کلام محمد صلی الله علیه و آله میفرماید
 الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ
 قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
 فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاِنَّا مَا خَلَقْنَا
 هَٰذَا بَاطِلًا لِّجَانِكَ فَقْنَا عَذَابَ النَّارِ
 و در موضع دیگر فرموده است و مَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ
 وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِذَٰلِكَ كَفَرُوا مِنَّا لَنَلَّاتُ أَفْئِدَتَهُمْ
 شَدَّ كَذَّبُوا وَنَهَوْدَهُ شَدَّ بَدَانِكَ جَرَمُ قَمَرٍ مُّسْفَرٍ دَابَّ
 طَبِيعَتِ غَضَرِ آبٍ هُتَ مَطْلُوقِ مَيَاهِ آفَاقِ وَاسِ
 لَعَلَّ مَا وَدَّارِدُوا زَاثِرُ وَجُودِ اَوْتِ چَا نَجِي شَدَّ
 شَدَّ هُتَ جَرَمُ رُودِ بَكَارِ بَوَاسِطَةِ قَمَرِ طَاهِرِ مَسْجُودِ
 اِنَارِ وَقُتَوَاتِ وَتَمَرِ سَارِ بَوَاسِطَةِ اَثَرِ قَمَرِ جَرَانِ
 مَيَا بَدُودِ رَقَمِ زَمَانِ كَمُومِنِ سِدَا مَيَكُنْدِ وَارِ مَلَكُوتِ
 كِه حَالِ غَرَشِ عَالَمِ وَجُودِ مَيَا شَدَّ قَمَرِ مُنُوبِ
 بَحْرِ مَيَلِ مَيَا شَدَّ وَجَرِ مَيَلِ لَفْظِي هُتَ مَرَكَبِ اَزْدِ وَكَلَمِ
 مَيَلِ اَزَا سَمَاءِ اَنَدِ هُتَ وَجَرِ دَرَكِتَابِ لَفْظِ مَعْنِي هُتَ
 اَنَدِ هُتَ عَطَا دُورِ حُلِ بَسْمِ طَبِيعِ غَضَرِ خَاكِ
 هُتَ مَسْجُودِ حُلِ مَوَدِ وَجُودِ خَاكِ هُتَ اِنَجَا مَيَلِ

میروند از اثر وجود این دو کوکب است بودن این
 دو کوکب معاً یا منفرداً بخصوص محل که از عطا
 اقوی میسر باشد در بروج شمالی یا ثبوت خوبی
 فراوانی علات و غلب اجناس که از زمین میروند
 خواهند شد در بلادیکه بعضی شمالی واقع است چون
 در بروج جنوبی سیر نمایند فراوانی و ارزانی در
 جنوب خواهند شد و از بلادیکه اربعه این دو کوکب
 اقتساب میسازند در بلادیکه از راق جنوب است
 زهره و مشتری متبع طبیعت عنصر باد هستند
 در هر یک از بروج شمالی و جنوبی که سیر نمایند موج
 در هوای بلادی که تحت آن برج واقع شده اند
 خواهد شد مطلقاً هوا و ریاح از اتر این دو کوکب

و از ملائکه اربعه این دو کوکب احتساب با سیر اهل دارند
 زیرا که تقویم صورت مطلقا با اختصاص دارد شمس و
 مریخ منبع طبیعت عنصرش از طبع و نفع و کمال
 کل اشیاء از امور وجود این دو کوکب است هرگاه
 شمس منفردا در بروج شمالی باشد چنان
 حرارت در هوا غالب نمیشود و اگر با مریخ مجتمع
 و در بروج شمالی باشند بخصوص در مقارنه و
 اجتماع هر دو کوکب در یک برج خاصه در سرطان
 و اسد بحد افراط موجب گرمی و حرارت هوا
 بلا و شمالی میشود و از ملائکه اربعه احتساب این دو کوکب
 بغیر ایشیل است در آفاق و فخر احداث حرارت
 شدید میکنند در طوبی و غریز بر اتخاف می نمایند

لاجرم امراض حارّه و عاده در عالم حادث میشود
 محرقه و مطبقه و حبه و آبله و سرسام طاعون و وبا
 جمیعاً بواسطه این در امر حبه حادث میشود در طوبت
 غریزی از توجه بطبسی شمس و مریخ در نفوس فانی
 و قیاس لغت دار میشود در طوبت از مراره جذب
 میشود غلظت هم میرساند و سمیت حاصل میکند
 لون مراره زنجاری و کراتی میشود چون باقتضای
 حادث شمره قطره از او بمعدّه چکیده شود فوراً
 بواسطه قی و اسهال مجموع بدن کداخته میشود
 و اعصاب بواسطه عدم رطوبت تشنج حاصل
 میکنند از کمال غلبه حرارت سردی در
 بدن هم میرسد و همین دلیل نهایت حرارت

اوست مثل اینکه جو بر نعل ساع را هر که بخورد دهن را
 سرد میکند و اگر بر بدن بماند بدتر از سرد میکند
 و حال آنکه در نهایت حرارت است و همچنین در
 اسبابیکه بجهت ساختن نج مصنوعی از فرنگستان
 آورده اند هرگاه ملاحظه کنند می نمایند که نهایت
 گرمی باعث ظهور برودت شده است که با آتش
 آب میخشد و نج می بندد و اگر حاصل علت ظهور مرض
 و باد بطور شمساع و عموم بواسطه مقارنه مرتج
 و شمس است در یک برج چون انیم مرض عارض
 شود باید فوراً در صد و تیرید و تطبیق کلی مزاج
 برآمد و اگر غفلت کنند یا اینکه جوهریات و دوا
 گرم و معاجین حاره استعمال نمایند مبدی بود

از مریض مذکور از کمال سفاقت و یخزدی است
و از خصایص این مرض آنست که چون صفراوی
زنجاری و کراتینی ستمی از مراره وارد معده شد
ابتدا هر قدر دود و کرم که در معده و امعاء
باشد مجموع آنها را میکشد باقی واسهال
از بدن خارج میسازد هرگاه معده صلاح
حال مراره را نپذیرد و آنچه وارد معده شده است
منطقی کردند البته صحت ظاهر خواهد شد
و الا ممنوع العلاج میباشد بهترین معالجات
آنست که چون در مزاج علامت این مرض
مشاهده شود فوراً آب کرم و روغن بادام
با و بپزند و با نمکشت و پر تخمک در قی نمایند

و پس از آن سکنجبین و آب گرم بخورانند و باز
 تحریک در قی کردن بشود پس شروع نمایند
 به دادن آب اسفزه که با پنج سرد شده باشد
 هر قدر عیش داشته باشد آب اسفزه بخورد
 سکنجبین ترش و افشرد آب لیموی ترش نیز
 مفید است و باید کمتر را مال نمایند از آب
 اسفزه و کل ظم و روغن بادام چون فی
 موقوف بشود سفوف مروارید و طباشیر
 و فادر هر سه معده فی و تخم خرفه قدری بخوراند
 و این عمل را چند روز متوالی مرعی دارند مباد
 غفلت از برید و تطیب نمایند که موجب
 ندامت میشود و همچنین مجموع آن چیزیکه از انچه

و اشربه در علم طب منسوب بقیم است نافع
 خواهد بود و مطلقاً استعمال جوهریات و ادویه
 حاره جاز نیست و اگر استعمال کنند در پهلای
 مریض بخیل کرده اند و سرکاه شخص قبل از استیلا
 بانیمرض مداومت نماید بخوردن و غ تازه و آب
 و سکنجبین و رب انار و رب شاه توت و
 سایر ربوب حامض و آبستمناب کنند از خوردن
 سیر و پیاز و کرآت و غسل و مویز و انگورو
 انجیر و خربرزه و عجم جوهریات استاء الله الرحمن
 هرگز بانیمرض مستیلا نخواهد شد و همچنین
 تصدق رافع اینمرض است این او راق
 باقتضای تحقیقات علمی صورت لتوید پرف

وليكن از وقوع امر كه بكم اينما تكونوا يدرككم
 الموت ولو كنتم في روج مشيد
 ظنور خواهد يافت چاره نيست شعر اگر صد بار
 و كر صد هزار همان تنگ جاي است دندان
 مار تا خير انام معدوده چندان حاصل نخواهد
 داشت شعر بار الها چون جبهان بود
 ميت بازگشت عاريت پس سود نيست
 اگر صحتا و عافيتهاي موفقي كجبه خوشوقتي و شتاي
 و تعلقان است لابد كام آنها وقتي از فراق تلخ
 خواهد شد پس امر كه وقوع خواهد يافت هر قدر
 زود تر واقع شود بكم الياس احد
 الراحيين اسوده تر خواهد بود و اگر محبوع

اهل انجمن با این عقیده باشند و اختیار قوت
 و ارتحال بدست آنها باشد البته نوع منقرض شد
 مولیست موجود نمی شود پس خداوند حکیم اختیار
 این امر را مخصوصاً بقضیه قیامت از خود باز گذاشت
 چنانچه فرموده است **وَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُوا**
لَا يَسْتَأْذِنُوا سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
 و باب وصول نعمت می آید ویرایش شده گرامر است
 صورت ظاهر موت چنان صعب و سخت
 فرمود که مجموع اهل عالم از مشاهدۀ آن عجب
 و متزلزل و هراسناک شده اند و در انظار
 خلق فظیف بدینهم بسور له باب نام^{طنز}
فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرَةٌ مِنْ قَبْلِهَا الْعَذَابُ

جلوه کرده است پس حاصل وجود بعد از غایت
و سجود آسوده داشتن خلایق است اگر چه غلب
آنکه از جمله اولیای کمال انعام
بل هم اصل باشند شخص حکیم
آنست که ایشان را بوعده و وعید و تخویف و تهدید
بمقتضای حکمت علی طوری راه برد تا وقتیکه
حیات آنها منقضى شود و طبقه دیگر بوجود
آیند پس حکیم دیگر باین امر اقدام نماید
شیعری یکی خون رود دیگر آید بحیای
جهان را نمائند بی که خدای نیکنیت کسی
است که چون وارد مرکز خاک شد و فهمید
که این زمین را خدا بیغالی معدن و مزرع

افزود

آخرت فرموده است زاد معاد باید از اینجا آتی
 شود دوست خالی پس روی رفتن سبب
 خسران فقر اضمحلال می خواهد بود چنانچه فرمود
 است يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُلْ آدِلْكُمْ
 عَلَى تِجَارَةٍ تُحْسِنُونَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ تَوَسَّلُوا
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ تِجَارَةً فِي سَبِيلِ
 بَأْمُوا لَكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَكَانًا
 طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا
 نَصْرَ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِمَنْ هُوَ

و نیز در تواریخ و اخبار نوشته اند که چون اسکندر
 مظلومات رسید باقی آواز داد که هر که از اجبار
 زمین بر دارد پشیمان می شود و هر که ببرد
 نیز پشیمان خواهد بود. بعضی مقدار قیامتی
 داشتند و ما بهی پیچ ببرد داشتند چون
 بروشنی رسیدند مجموع آنچه ببرد داشته بودند
 جوهر بود و پشیمانی را برای حاکمی حاصل شد
 که چرا کم ببرد داشته بودند و پس بعضی پیچ
 ببرد داشتند این قصه کنایه از عالم اینجانب است
 که بسچون مظلومات است هر ساعت تف
 غمی پیش اسکندر وجود را اندازد و می رسد
 که ازین معدن زاد و را حله و مایه تجارت و سود

عالم آخرت را بردارید و دست خالی نروید که
 پشیمان خواهید شد و ندامت را سود و ثمری
 نخواهد بود چون حالت غلطات را دارو ^{غفلت}
 دارند و قبول نمیکند و میگویند شخص امروا
 خود را که برنج و حنظل زیاد فراهم آورده است
 باید بدست خود ضایع و تهاه کند تا فرط کرم و انجیر
 و آن دادن چه ضرورت دارد با قضاای ^{عقل}
 ظاهری باید مجموع آمار را ببرد و بعد تمام ^{فطرت}
 نمود و فلسفی بهیچکس نه ادعای حق کند ای ^{حسب}
 بگوشتن جان در رسد با فوس کند دارند و کند
 چنانچه فرموده اند بشر و امانال ^{بجیل}
 او حادث قطع هر که را مال مست ^{خود}

نیست او از آن مال بهره کی دارد یا بتاراج
 حادثات برند یا میراث خواره بگذارد پس ^{عقل}
 حقیقی که در وصف آن گفته اند العقل ما عبد
 به الرحمن و اکتسب به الخلقان مقصای آن دارد
 و میگوید که آدمیرا پسندیده نیست که از شمع
 فیض خیر و کد اخراج شود و در ایام توقف همان
 مبتلا بر مرض جوع و بقر و جوع الکلب بشود و
 نموده خطاب به امتدادت را جواب هل من
 منهد بگوید و خیرهای ضایع و تباه را فقرا بد
 و حال آنکه از محرم صادق شنیده است لَنْ تَنَالُوا
 الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبَبْتُمْ و من در هنگام
 نوشتن این اوراق معتقد این بودم که البته این

مواعظ ناظرین را سودمند خواهد بود بنحیاط مرمی
 کرامت ایشان از رمره آنان هستند که فرمایشات
 نبی و اولیای ارکشیده اند زیرا که ایشان
 اعلان و سرار از مضامین و مواعظ احوال فرموده
 فرمایشات آنها جمیعاً در کتب ضبط است و
 اغلب خلق هر روز مطالعه میکنند و مذاکره می
 نمایند و بقدر مشغال ذره در وجود آنها مؤثر شده
 است تو گویی که فضول میکنی و حال آنکه خدا تعالی
 ما نصراحه فرمود **اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ اَشَاءَ**
وَلَكِنْ اِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ملا می روی
 در شنوی میفرماید مشنوی تو فسرده در خور
 آدم نئی بشکر مقرون نئی گر چنی و دیگر گفته

شعر جانی که عتاب بر سر زود از پشه لاغری چه
 خیر و اجعل اللهم عاقبة امورنا
 خیرا بحمدك والحمد
 الایمك ادم
 بالخیر

ط
 حمزة العبد المذنب الخائ
 عبد الرحمن شیرازی
 غفر الله عن قبیلتنا
 فی ثمان عشر
 شهر جمادی
 الأولى

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

Handwritten text on a label, partially obscured by the notebook cover.

Handwritten text on a label, partially obscured by the notebook cover. The text is written in Arabic script and includes the numbers 1914 and 1915.